

31999R1251

1999 6 26

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 160/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1251/1999

1999 m. gegužės 17 d.

dėl tam tikrų lauko kultūrų augintojų paramos sistemos sukūrimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

liuoti gamybą, o dėl padidėjusio kainų konkurencingumo nemažus javų kiekius buvo galima papildomai panaudoti vidaus rinkoje, daugiausia gyvulių pašarams;

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 ir 37 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

(5) kadangi parama pagal 1992 m. įdiegtą schemą turėtų būti tęsiama, tačiau reikėtų atkreipti dėmesį į rinkos vystymąsi ir patirtį, įgytą taikant dabartinę schemą;

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

(6) kadangi tam tikromis sąlygomis valstybės narės gali numatyti, kad už silosui auginamą žolę pagal šią tvarką gali būti skiriamos išmokos už plotą;

atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę ⁽⁴⁾,

atsižvelgdama į Europos Audito Rūmų nuomonę ⁽⁵⁾,

(7) kadangi, pertvarkant paramos schemą, būtina atsižvelgti į tarptautinius Bendrijos įsipareigojimus;

(1) kadangi bendrąja žemės ūkio politika siekiama Sutarties 33 straipsnyje nurodytų tikslų, atsižvelgiant į padėtį rinkoje;

(8) kadangi geriausias būdas pasiekti rinkos pusiausvyrą – tai priartinti Bendrijos grūdų kainas prie kainų pasaulio rinkoje ir numatyti išmokas už plotą, kurios nepriklausytų nuo auginamų kultūrų;

(2) kadangi tam, kad būtų užtikrinta geresnė rinkos pusiausvyrą, 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 1765/92 dėl tam tikrų lauko kultūrų augintojų paramos sistemos sukūrimo ⁽⁶⁾ buvo įdiegta nauja paramos schema;

(9) kadangi išmokas už plotą reikėtų peržiūrėti, jeigu rinkos sąlygos skirsis nuo tų sąlygų, kurios yra numatomos dabar;

(3) kadangi po 1992 m. bendrosios žemės ūkio politikos reformos rinkos pusiausvyrą žymiai pagerėjo;

(4) kadangi dėl atskirtos žemės pagal 1992 m. įdiegtą paramos tam tikrų lauko kultūrų augintojams sistemą bei dėl intervencinės kainos sumažinimo pavyko kontro-

(10) kadangi remtiną plotą turėtų sudaryti tik lauko kultūromis apsėta žemė arba praeityje valstybės finansuota atskirta žemė;

⁽¹⁾ OL C 170, 1998 6 4, p. 4.

⁽²⁾ Nuomonė pateikta 1999 m. gegužės 6 d. (dar neskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL C 284, 1998 9 14, p. 55.

⁽⁴⁾ OL C 93, 1999 4 6, p. 1.

⁽⁵⁾ OL C 401, 1998 12 22, p. 3.

⁽⁶⁾ OL L 181, 1992 7 1, p. 12. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1624/98 (OL L 210, 1998 7 28, p. 3).

(11) kadangi plotų, dėl kurių pateikiamos paraiškos gauti išmokoms pagal šią schemą, sumai viršijus bazinį plotą, reikėtų mažinti remtiną plotą vienam ūkiui, kad būtų išlaikyta rinkos pusiausvyrą;

- (12) kadangi valstybės narės gali taikyti vieną arba kelis nacionalinius bazinius plotus; kadangi šią galimybę pasirinkusiai valstybei narei reikėtų leisti kiekvieną nacionalinį bazinį plotą suskirstyti į bazinius plotelius; kadangi, viršijus nacionalinį bazinį plotą, atitinkamai valstybei narei reikėtų leisti sutelkti visų arba dalies priemonių taikymą į tuos plotus, kuriais buvo viršyta riba;
- (13) kadangi išmokos už plotą turėtų atspindėti konkrečias struktūrines ypatybes, kurios turi įtakos derlingumui; kadangi valstybės narės turėtų parengti regionavimo planus, pagrįstus objektyviais kriterijais; kadangi regionavimo planuose turėtų būti nustatyti vienodi vidutiniai derlingumo rodikliai; kadangi šie planai turėtų atitikti vidutinius kiekvieno regiono derlingumo rodiklius, gautus tam tikru laikotarpiu, atsižvelgus į struktūrinius auginimo regionų skirtumus; kadangi reikėtų numatyti konkrečią tvarką šiems planams išnagrinėti Bendrijos lygmeniu;
- (14) kadangi gali būti leidžiama diferencijuoti drėkinamų ir nedrėkinamų plotų derlingumą, jeigu nustatomas atskiras bazinis plotas drėkinamiems plotams, o bendras bazinis plotas nepadidėja;
- (15) kadangi kukurūzų derlingumas skiriasi nuo kitų javų, todėl gali būti pateisinamas skirtingų sąlygų jiems taikymas;
- (16) kadangi, skaičiuojant išmoką už plotą, bazinė suma už toną turėtų būti dauginama iš atitinkamam regionui nustatyto „vidutinio javų derlingumo“; kadangi, nustačius skirtingą derlingumą kukurūzams ir kitiems javams, kukurūzams reikėtų nustatyti atskirus bazinius plotus;
- (17) kadangi lauko kultūroms reikėtų nustatyti vieną bazinę sumą; kadangi, per kelis kartus sumažinus grūdų intervencinę kainą, reikėtų padidinti bazinę sumą už toną; kadangi už baltymingų augalų auginimą reikėtų numatyti konkrečią pagalbą, kad jie galėtų konkuruoti su javais;
- (18) kadangi, galutinai sumažinus intervencinę kainą, bazinė suma didinama taikant tą pačią kompensacijos normą, kuri buvo naudojama 2000–2001 bei 2001–2002 prekybos metais;
- (19) kadangi kietiesiems kviečiams reikėtų sukurti specialią schemą, kad būtų užtikrintas toks kietųjų kviečių produkcijos lygis, kurio pakaktų juos naudojančioms pramonės šakoms, ir kad kartu būtų galima kontroliuoti biudžeto išlaidas; kadangi šio tikslo turėtų būti pasiekta įvedant priedą, kuris kiekvienai atitinkamai valstybei narei neviršytų tam tikro maksimalaus kietųjų kviečių pasėlių ploto; kadangi, viršijus tokį plotą, turėtų būti koreguojamos pateiktos paraiškos;
- (20) kadangi, be to, kai kuriose valstybėse narėse kietųjų kviečių auginimas sėkmingai išvirtino regionuose už tradicinių zonų ribų; kadangi tuose regionuose yra pageidautina užtikrinti tam tikrą kietųjų kviečių produkcijos lygį, suteikiant specialią pagalbą;
- (21) kadangi augintojai, norintys gauti išmokas už plotą, turėtų atskirti tam tikrą iš anksto nustatytą jų dirbamos žemės procentinę dalį; kadangi tokia atskirta žemė turėtų būti prižiūrima, kad atitiktų tam tikras minimalias aplinkosaugos normas; kadangi taip atskirtą žemę taip pat reikėtų leisti naudoti ne maisto produktų gamybos tikslams, jeigu įmanoma taikyti veiksmingas kontrolės sistemas;
- (22) kadangi, esant dabartinei padėčiai rinkoje, privalomai nenaudojamos žemės dalis 2000–2006 metų laikotarpiui turėtų būti sumažinta iki 10 %; kadangi šis procentas turėtų būti peržiūrimas, atsižvelgiant į produkcijos ir rinkos vystymąsi;
- (23) kadangi įpareigojimas atskirti žemės plotą turėtų būti tinkamai kompensuotas; kadangi šis kompensavimas turėtų būti lygiavertis išmokai už javų pasėlių plotą;
- (24) kadangi reikalavimas atskirti žemės plotą neturėtų būti taikomas smulkiems augintojams, kurių norima gauti išmokų už plotą suma nesiekia tam tikros ribos; kadangi ši riba turėtų būti nustatyta;
- (25) kadangi, savanoriškai nenaudojant žemės, augintojams gali būti suteikiama išmoka už papildomai atskirtą žemės plotą; kadangi valstybės narės turėtų nustatyti maksimalią ploto ribą;
- (26) kadangi išmokos už plotą turėtų būti mokamos už atitinkamą plotą kartą per metus; kadangi už plotus, kurie nebuvo dirbami prieš pat įsigaliojant Reglamento (EEB) Nr. 1765/92 nustatytai schemai, neturėtų būti mokamos išmokos; kadangi, atsižvelgiant į tam tikras konkrečias aplinkybes, kuriomis ši nuostata yra pernelyg ribojanti, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nustatyti tam tikras išlygas;

- (27) kadangi būtina nustatyti tam tikras sąlygas, kuriomis galima teikti paraišką išmokoms už plotą gauti, ir tiksliai nurodyti, kada augintojams turėtų būti mokama;
- (28) kadangi turėtų būti nustatytos išmokų datos, kad būtų užtikrintas vienodas lauko kultūrų pardavimo pasiskirstymas prekybos metais;
- (29) kadangi sėjos datos turėtų būti pritaikytos prie įvairių auginimo vietovių gamtinių sąlygų;
- (30) kadangi būtina nustatyti pereinamojo laikotarpio taisykles, kad nuo 2002–2003 prekybos metų būtų panaikintos pagal kultūras skirstomos išmokos aliejiniams augalams; kadangi dėl tarptautinių Bendrijos įsipareigojimų kai kurias šiame sektoriuje galiojančias nuostatas reikėtų išlaikyti;
- (31) kadangi valstybių narių išlaidas, patirtas dėl įsipareigojimų, atsirandančių taikant šį reglamentą, turėtų finansuoti Bendrija pagal 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ⁽¹⁾ 1 ir 2 straipsnius;
- (32) kadangi būtina nustatyti pereinamojo laikotarpio priemones ir suteikti Komisijai teisę prireikus priimti papildomas pereinamojo laikotarpio priemones;
- (33) kadangi lauko kultūrų paramos sistemos adaptacijos turėtų būti taikomos nuo 2000–2001 prekybos metų;
- (34) kadangi, atsižvelgiant į dabartinės esančios schemas adaptacijas ir į ankstesnes pataisas, siekiant aiškumo, Reglamentą (EEB) Nr. 1765/92 reikėtų pakeisti nauju reglamentu,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

- Šiuo reglamentu sukurama išmokų už plotą lauko kultūrų augintojams sistema.
- Šiame reglamente:
  - prekybos metai prasideda liepos 1 d. ir baigiasi birželio 30 d.,

⁽¹⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 103.

— „lauko kultūros“ yra I priede išvardytos kultūros.

- Valstybės narės, kuriose kukurūzai nėra tradicinė kultūra, gali nustatyti, kad išmokos už lauko kultūrų plotą gali būti mokamos ir už silosui auginamą žolę tokiomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos lauko kultūroms.

I SKYRIUS

2 straipsnis

1. Bendrijos lauko kultūrų augintojai gali teikti paraiškas išmokoms už plotą gauti šiame reglamente nustatytais sąlygomis.

2. Išmoka už plotą nustatoma kaip suma už hektarą ir yra diferencijuojama pagal regionus.

Išmoka už plotą suteikiama už lauko kultūromis apsėtą plotą arba pagal 6 straipsnį atskirtą plotą, kuris neviršija regioninio bazinio ploto. Šis plotas nustatomas kaip vidutinis lauko kultūromis apsėtų arba kai kuriais atvejais 1989, 1990 ir 1991 metais pagal valstybės finansuojamą schemą paliktų pūdymui hektarų skaičius regione. Regionas šiuo požiūriu reiškia valstybę narę arba regioną valstybėje narėje, kaip pasirenka atitinkama valstybė narė.

3. Augintojai, pateikę paraišką išmokai už plotą gauti, dalį savo ūkio žemės privalo atskirti, o už šį įsipareigojimą gauna kompensaciją.

4. Jeigu plotų, už kuriuos norima gauti išmokas pagal lauko kultūrų paramos schemą, įskaitant pagal šią schemą atskirtą žemę, bendras plotas viršija bazinį plotą, remtiną plotas vienam ūkininkui proporcingai mažinamas visoms išmokoms, kurios pagal šį reglamentą suteikiamos tame regione tais pačiais prekybos metais.

Į plotus, kurie nėra paraiškų išmokoms gauti pagal šį reglamentą objektas, bet kurie yra nurodomi grindžiant paraišką pagalbai gauti pagal 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo ⁽²⁾, taip pat atsižvelgiama skaičiuojant plotus, už kuriuos norima gauti išmoką.

⁽²⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 21.

5. Jeigu valstybė narė nustato, kad išmokos už lauko kultūrų plotus gali būti skiriamos ir už silosui auginamą žolę, jai nustatomas atskiras bazinis plotas. Jeigu atitinkamais prekybos metais lauko kultūrų arba silosui auginamos žolės plotai yra mažesni už jų bazinį plotą, hektarų likutis skiriamas atitinkamam baziniam plotui tais pačiais prekybos metais.

6. Jeigu valstybė narė nusprendžia nustatyti vieną arba kelis nacionalinius bazinius plotus, ji gali kiekvieną nacionalinį bazinį plotą padalyti į bazinius plotelius, remdamasi jos pačios nustatytais objektyviais kriterijais.

Taikant šios dalies nuostatas, *Secano* ir *Regadio* baziniai plotai yra laikomi nacionaliniais baziniais plotais.

Jeigu viršijamas nacionalinis bazinis plotas, atitinkama valstybė narė pagal objektyvius kriterijus gali pagal 4 dalį taikytiną priemonę visiškai arba iš dalies sutelkti į tuos bazinius plotelius, kuriais ši riba buvo viršyta.

Valstybės narės, kurios nusprendė pasinaudoti šioje dalyje nurodytomis galimybėmis, iki rugsėjo 15 d. praneša augintojams ir Komisijai apie savo sprendimus ir išsamias jų taikymo taisykles.

3 straipsnis

1. Kad būtų nustatyti vidutiniai derlingumo rodikliai, kurie turi būti naudojami skaičiuojant išmokas už plotą, kiekviena valstybė narė parengia regionavimo planą, kuriame nustato tinkamus objektyvius kriterijus atskiriems auginimo regionams apibrėžti, kad būtų gauti atskiri vienalyčiai plotai.

Pagal šią nuostatą valstybės narės, rengdamos savo regionavimo planus, atsižvelgia į konkrečią padėtį. Svarbiausia, jos gali koreguoti vidutinius derlingumo rodiklius, atsižvelgdamos į auginimo regionų struktūrinius skirtumus.

2. Savo regionavimo planuose valstybės narės taip pat gali kukurūzams nustatyti kitokią nei kitiems javams derlingumo rodiklį.

a) Jeigu kukurūzų derlingumas yra didesnis nei kitų javų, 2 straipsnio 2 dalyje nurodytas bazinis plotas nustatomas atskirai kukurūzams ir, kaip pasirenka valstybė narė, apima vieną arba kelis kukurūzų auginimo regionus.

Aptariamuosiuose regionuose valstybės narės taip pat gali nustatyti atskirus bazinius plotus ne tik kukurūzams, bet ir kitoms lauko kultūroms. Tokiais atvejais, jeigu tam tikrais prekybos metais kukurūzų pasėlių plotas yra mažesnis už bazinį, hektarų likutis skiriamas tų pačių prekybos metų kitų lauko kultūrų, išskyrus kukurūzus, atitinkamam baziniam plotui.

b) Jeigu kukurūzų derlingumas yra toks pat kaip kitų javų arba mažesnis, pagal a punktą kukurūzams taip pat gali būti nustatomas atskiras bazinis plotas. Tais atvejais ir jeigu valstybė narė nusprendžia nustatyti bazinį plotą „lauko kultūroms, išskyrus kukurūzus“:

— jeigu atitinkamais prekybos metais „kukurūzų“ pasėlių plotas yra mažesnis už bazinį, hektarų likutis skiriamas tų pačių prekybos metų kitų kultūrų atitinkamam baziniam plotui,

— jeigu atitinkamais prekybos metais „lauko kultūrų, išskyrus kukurūzus“, pasėlių plotas yra mažesnis už bazinį, hektarų likutis skiriamas tų pačių prekybos metų „kukurūzų“ atitinkamam baziniam plotui.

Jeigu šie baziniai plotai viršijami, taikoma 2 straipsnio 4 dalis.

3. Savo regionavimo planuose valstybės narės gali nustatyti skirtingus drėkinamos ir nedirėkinamos žemės derlingumo rodiklius. Šiuo atveju valstybės narės nustato atskirą bazinį plotą tiems plotams, kurie yra drėkinami.

Bazinis drėkinamas plotas yra lygus vidutiniam plotui, kuris nuo 1989 iki 1991 m. buvo drėkinamas tam, kad būtų gautas lauko kultūrų derlius, įskaitant padidėjimą pagal Reglamento (EEB) Nr. 1765/92 3 straipsnio 1 dalies ketvirtosios pastraipos paskutinio sakinio nuostatą. Tačiau bazinis drėkinamas plotas Portugalijoje palaipsniui didinamas kiekiu, kuris gali sudaryti iki 60 000 ha tose vietovėse, kurių atžvilgiu nustatoma, kad investuoti į drėkinimą pradėta vėliau nei 1992 m. rugpjūčio 1 d. Taip didinami plotai gali būti visiškai arba iš dalies įskaičiuoti į bazinį drėkinamą kukurūzų pasėlių plotą, kaip nurodyta 3 straipsnio 2 dalyje.

Bazinio drėkinamo ploto nustatymas negali sąlygoti bendro bazinio atitinkamos valstybės narės ploto padidėjimo. Jeigu bazinis drėkinamas plotas yra viršijamas, taikoma 2 straipsnio 4 dalis.

Jeigu atitinkamais prekybos metais bendras drėkinamas plotas yra mažesnis už bazinių drėkinamą plotą, hektarų likutis skiriamas tų pačių prekybos metų atitinkamam baziniam nedrėkinamam plotui.

4. Visais atvejais regionavimo planas turi užtikrinti, kad būtų laikomasi vidutinio derlingumo, kurį atitinkama valstybė narė nustato tam laikotarpiui pagal 5 dalyje minimus kriterijus.

5. Valstybė narė pateikia duomenis apie kiekviename auginimo regione per penkerių metų laikotarpį nuo 1986–1987 iki 1990–1991 m. augintų lauko kultūrų plotus ir derlingumo rodiklius. Kiekvieno regiono vidutinis javų derlingumas apskaičiuojamas atskirai, neatsižvelgiant į tų šio laikotarpio metų, kuriais derlingumas buvo didžiausias, ir tų metų, kuriais derlingumas buvo mažiausias, rodiklius.

Tačiau šis įpareigojimas gali būti įvykdytas:

- Portugalijos javų atveju, pateikiant duomenis, surinktus pagal 1990 m. gruodžio 11 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3653/90, nustatantį pereinamojo laikotarpio priemones, reglamentuojančias bendrą grūdų ir ryžių rinkos organizavimą Portugalijoje⁽¹⁾,
- penkių naujų Vokietijos federalinių žemių atveju, pateikiant vidutinį kultūrų derlingumą, taikomą kitose Vokietijos federalinėse žemėse,
- Italijos ir Ispanijos atveju, nustatant atitinkamai 3,9 tonos iš hektaro ir 2,9 tonos iš hektaro referencinį derlingumą.

Jeigu valstybė narė nusprendžia:

- atskirti kukurūzus nuo kitų javų, vidutinis javų derlingumas, kuris nėra keičiamas, paskirstomas kukurūzams ir kitiems javams,
- atskirti drėkinamą žemę nuo nedrėkinamos, atitinkamas vidutinis derlingumas, kuris nėra keičiamas, paskirstomas šiems dviem žemės tipams.

6. Valstybės narės iki 1999 m. rugpjūčio 1 d. pateikia Komisijai savo regionavimo planus drauge su visa reikalinga patvirtinančia informacija. Šiam įpareigojimui įvykdyti jos gali daryti nuorodas į savo regionavimo planus, pateiktus Komisijai pagal Reglamento (EEB) Nr. 1765/92 nuostatas.

⁽¹⁾ OL L 362, 1990 12 27, p. 28. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1664/95 (OL L 158, 1995 7 8, p. 13).

Komisija išnagrinėja valstybių narių pateiktus regionavimo planus ir įsitikina, kad kiekvienas planas yra grindžiamas tinkamais objektyviais kriterijais ir atitinka turimą istorinę informaciją. Komisija gali nepritarti planams, kurie neatitinka minėtų tinkamų kriterijų, ypač valstybės narės vidutinio derlingumo. Šiuo atveju tokius planus atitinkama valstybė narė patikslina, pasitarusi su Komisija.

Valstybė narė gali peržiūrėti regionavimo planą Komisijai paprašius arba savo iniciatyva, laikydamaosi tos pačios šiame straipsnyje aprašytos tvarkos.

7. Jeigu pagal 1 dalį valstybė narė nusprendžia nustatyti tokius auginimo regionus, kurių ribos neatitinka regioninių bazinių plotų ribų, ji siunčia Komisijai išmokų paraiškų suvestinę, nurodydama atitinkamus derlingumo rodiklius. Jeigu iš šios informacijos paaiškėja, kad toje valstybėje narėje buvo viršytas vidutinis derlingumas pagal regionavimo planą, kuris buvo taikomas 1993 m., Austrijos, Suomijos ir Švedijos atveju – vidutinis derlingumas pagal planą, kuris buvo taikomas 1995 m., o Italijos ir Ispanijos atveju – 3 straipsnio 5 dalyje nustatytas derlingumas, visos išmokos, mokėtinos toje valstybėje narėje už kitus prekybos metus, yra mažinamos proporcingai tam perviršiumi, kuris buvo užfiksuotas. Tačiau ši nuostata netaikoma, jeigu tonomis išreikštas javų kiekis, dėl kurio pateiktos paraiškos, neviršija to kiekio, kuris gaunamas iš tos valstybės narės bendrų bazinių plotų, esant minėtam vidutiniam derlingumui.

Valstybės narės gali nuspręsti nustatyti, ar kiekviename baziniame plote nebuvo viršytas vidutinis derlingumas. Šiais atvejais išmokoms, kurios turi būti mokamos kiekviename atitinkamame baziniame plote, taikomos šios dalies nuostatos.

4 straipsnis

1. Nepažeidžiant 10 straipsnio nuostatų, išmoka už plotą apskaičiuojama, dauginant bazinę sumą už toną iš vidutinio javų derlingumo, kuris regionavimo plane yra nustatytas atitinkamam regionui.

2. 1 dalyje minimu būdu skaičiuojama naudojant vidutinių javų derlingumą. Tačiau, jeigu kukurūzai yra atskiriami nuo kitų kultūrų, kukurūzams naudojamas „kukurūzų“ derlingumas, o grūdams, aliejinių augalų sėkloms ir linų sėmenims naudojamas „javų, išskyrus kukurūzus“, derlingumas.

3. Bazinė suma nustatoma:

baltymingiems augalams:

— 72,50 EUR už toną nuo 2000–2001 prekybos metų;

javams, silosui auginamai žolei ir atskirtai žemei:

— 58,67 EUR už toną 2000–2001 prekybos metais,

— 63,00 EUR už toną nuo 2001–2002 prekybos metų;

linų sėmenims:

— 88,26 EUR už toną 2000–2001 prekybos metais,

— 75,63 EUR už toną 2001–2002 prekybos metais,

— 63,00 EUR už toną nuo 2002–2003 prekybos metų;

aliejinių augalų sėkloms:

— 63,00 EUR už toną nuo 2002–2003 prekybos metų.

Atsižvelgiant į galutinį intervencinės grūdų kainos sumažinimą, kaip numatyta Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 3 straipsnio 4 dalyje, nuo 2002–2003 prekybos metų 63,00 EUR už toną suma gali būti didinama.

Išmokos už plotą didinamos proporcingai intervencinės kainos mažinimui, taikant tą patį procentą kaip ir 2000–2001 bei 2001–2002 metais.

4. Suomijoje ir Švedijoje į šiaurę nuo 62 lygiagretės bei kai kuriose gretimose vietovėse, kurių klimato sąlygos yra panašios ir ypač apsunkina žemdirbystę, prie išmokos už javų ir aliejinių augalų plotą pridedama papildoma 19 EUR už toną suma, padauginta iš išmokai už plotą naudojamo derlingumo rodiklio.

5 straipsnis

Prie išmokos už plotą mokamas 344,50 EUR už hektarą priedas už kietaisiais kviečiais apsėtą plotą tradicinėse auginimo zonos, kurios išvardytos II priede, neviršijant III priede nustatytą ribų.

Jeigu per prekybos metus bendras žemės plotas, už kurį norima gauti priedą prie išmokos už plotą, viršija pirmiau nurodytą ribą, proporcingai mažinamas plotas vienam augintojui, už kurį gali būti mokamas priedas.

Tačiau valstybės narės, neviršydamos III priede kiekvienai valstybei narei nustatytų ribų, gali paskirstyti tame priede nurodytus plotus II priede apibrėžtoms auginimo zonoms arba prirėkus 3 straipsnyje nurodytiems auginimo regionams, atsižvelgusios į kietųjų kviečių auginimo apimtį nuo 1993 iki 1997 m. Šiuo atveju, jeigu vieno regiono bendras plotas, už kurį norima gauti priedus prie išmokų už plotus, per prekybos metus viršija atitinkamą regioninę ribą, proporcingai mažinamas plotas vienam to regiono augintojui, už kurį gali būti mokamas priedas. Taip mažinama tada, kai valstybėje narėje tų regionų, kuriuose nebuvo viršytos regioninės ribos, plotai paskirstomi regionams, kuriuose tokios ribos buvo viršytos.

Regionuose, kur kietųjų kviečių auginimas yra sėkmingai įsitvirtinęs, išskyrus II priede išvardytus regionus, suteikiama speciali 138,90 EUR už hektarą parama, neviršijant IV priede nustatyto hektarų skaičiaus.

6 straipsnis

1. Kiekvienam augintojui, pateikusiam paraišką gauti išmokai už plotą, įpareigojimas atskirti žemės plotą nustatomas kaip lauko kultūromis užsėjamos jo žemės ploto dalis, už kurią jis nori gauti išmoką ir kuri yra atskiriama pagal šio reglamento nuostatas.

Laikotarpiui nuo 2000–2001 prekybos metų iki 2006–2007 prekybos metų nustatoma 10 % bazinė privalomai atskirtos žemės norma.

2. Valstybės narės taiko reikiamas aplinkosaugos priemones, kurios atitinka konkrečią atskirtos žemės būklę.

3. Atskirta žemė gali būti naudojama gauti medžiagoms, iš kurių Bendrijoje gaminami produktai, kurie nėra pirmiausia skirti maistui ar pašarams, jeigu yra taikomos veiksmingos kontrolės sistemos.

Valstybėms narėms leidžiama skirti valstybės pagalbą, kuri sudarytų iki 50 % išlaidų, reikalingų pradėdant auginti biomasei skirtas daugiametes kultūras atskirtoje žemėje.

4. Jeigu nustatomas skirtingas drėkinamos ir nedrėkinamos žemės derlingumas, taikoma išmokų už nedrėkinamą atskirtą žemę suma. Portugalijos atveju nustatant išmoką atsižvelgiama į pagalbą, suteikiamą pagal Reglamentą (EEB) Nr. 3653/90.

5. Augintojams gali būti suteikiamos išmokos už savanoriškai atskirtą žemę, kurios plotas viršija jiems nustatytą įpareigojimą. Valstybės narės leidžia ūkininkams atskirti mažiausiai iki 10 % lauko kultūromis užsėjamos žemės, dėl kurios pateikiama paraiška išmokai gauti ir kuri paliekama atskirta pagal šį reglamentą. Valstybės narės gali nustatyti didesnę procentą, atsižvelgdamos į konkrečią padėtį ir užtikrindamos pakankamą žemės ūkio paskirties žemės panaudojimą.

6. Išmokos už atskirtą žemę gali būti skiriamos keleriems metams, bet ne ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui.

7. Augintojams, kurie pateikia paraiškas gauti išmokoms už plotą, neviršijantį 92 tonoms grūdų užauginti reikalingo ploto, apskaičiuojamo pagal šiam regionui nustatytą derlingumą, nėra taikomas reikalavimas atskirti žemės plotą. Šiems augintojams taikomos 5 ir 6 dalies nuostatos.

8. Nepažeidžiant 7 straipsnio, plotai:

— atskirti pagal žemės ūkio aplinkosaugos nuostatas (1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai, iš dalies pakeičiančio bei panaikinancio tam tikrus reglamentus⁽¹⁾, 22–24 straipsniai), kurie nėra naudojami nei žemės ūkiui, nei kitais pelno tikslais, išskyrus plotus, pagal šį reglamentą patvirtintus kaip kita atskirta žemė, arba

— apsodinti miškais pagal apželdinimo mišku nuostatas (Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 31 straipsnis),

pateikus paraišką po 1995 m. birželio 28 d., gali būti priskaičiuojami, neviršijant atitinkamos valstybės narės nustatytos ribos vienam ūkiui, kaip pagal 1 dalies reikalavimus atskirta žemė. Tokia riba nustatoma tik tokio dydžio, kokio reikia tam, kad neproporcingai didelė lėšų, gaunamų pagal aptariamąją schemą, suma nebūtų sutelkiama nedideliame ūkių skaičiui.

⁽¹⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

Tačiau už šiuos plotus neskiriama 4 straipsnyje nurodyta išmoka už plotą, o parama, suteikiama pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 (kaimo plėtros reglamentas) 24 straipsnio 1 dalį arba 31 straipsnio 1 dalies antrąją įtrauką, neviršija 4 straipsnio 3 dalyje nurodytos išmokos už atskirtos žemės plotą sumos.

Valstybės narės gali nuspręsti šioje dalyje numatytos schemos netaikyti naujam paramos prašytojui regione, kuriame nuolat egzistuoja rizika, kad bus smarkiai viršytas regioninis bazinis plotas.

7 straipsnis

Negalima pateikti paraiškų gauti išmokoms už žemę, kurioje 1991 m. gruodžio 31 d. buvo daugiametė ganykla, kuri buvo apsėta daugiametėmis kultūromis arba apsodinta medžiais, arba buvo naudojama ne žemės ūkio tikslams.

Laikydamosi sąlygų, kurios turi būti nustatytos, valstybės narės gali netaikyti šių nuostatų tam tikromis konkrečiomis aplinkybėmis, ypač plotams, kurie yra įtraukti į pertvarkymo programas, arba plotams, kuriuose vykdoma daugiamečių lauko kultūrų įprastinė sėjomaina, naudojant I priede išvardytas kultūras. Tokiais atvejais valstybės narės imasi veiksmų, kad bendras remtinas žemės ūkio paskirties žemės plotas žymiai nepadidėtų. Viena iš galimų atsvaros priemonių gali būti anksčiau remtinų plotų priskyrimas prie neremtinų plotų.

Valstybės narės taip pat gali netaikyti šio straipsnio pirmosios pastraipos nuostatų tam tikromis konkrečiomis aplinkybėmis, susijusiomis su vienokia ar kitokia valstybės intervencine priemone, kai dėl tokios intervencinės priemonės ūkininkas pradeda auginti kultūras toje žemėje, kuri anksčiau buvo laikoma neremtiną, kad galėtų tęsti normalią žemės ūkio veiklą, ir kai aptariamoji intervencinė priemonė reiškia, kad buvusi remtina žemė tampa neremtiną, ir todėl bendras remtinos žemės plotas žymiai nepadidėja.

Be to, tam tikrais atvejais, nenurodytais dviejose pirmesnėse pastraipose, valstybės narės gali netaikyti pirmosios pastraipos nuostatų, jeigu Komisijai pateiktame plane pateikia įrodymų, kad bendras remtinos žemės plotas lieka nepakitęs.

8 straipsnis

1. Išmokos mokamos nuo lapkričio 16 d. iki sausio 31 d. po derliaus nuėmimo. Tačiau, jeigu taikoma 6 straipsnio 3 dalis, išmokos už atskirtos žemės plotą mokamos nuo lapkričio 16 d. iki kovo 31 d.

2. Augintojas, norintis įgyti teisę į išmoką už plotą, turi būti pasėjęs lauko kultūrą vėliausiai iki gegužės 31 d. prieš atitinkamo derliaus nuėmimą ir padavęs paraišką iki gegužės 15 d.

3. Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių priminti paramos prašytojams, kad būtina laikytis aplinkosaugą reglamentuojančių teisės aktų.

9 straipsnis

Išsamios šio skyriaus taikymo taisyklės priimamos 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1766/92 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo ⁽¹⁾ 23 straipsnyje nustatyta tvarka, ypač taisyklės:

- susijusios su bazinių plotų nustatymu ir tvarkymu,
- susijusios su auginimo regionavimo planų sudarymu,
- susijusios su silosui auginama žole,
- susijusios su išmokų už plotą skyrimu,
- susijusios su išmokomis remiamu minimaliu plotu; tokiose taisyklėse ypatingai atsižvelgiama į kontrolės reikalavimus ir norimą aptariamą schemos veiksmingumą,
- nustatančios reikalavimus kietiesiems kviečiams, pagal kuriuos skiriamas 5 straipsnyje minimas priedas prie išmokos už plotą bei tame straipsnyje minima specialioji pagalba, ypač taisyklės, pagal kurias atrenkami regionai,
- susijusios su atskirta žeme, ypač susijusios su 6 straipsnio 3 dalimi; šiose sąlygose gali būti numatytas augalų auginimas be kompensacijos,

⁽¹⁾ OL L 181, 1992 7 1, p. 21. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 923/96 (OL L 126, 1996 5 24, p. 37).

- susijusios su 7 straipsnio taikymo sąlygomis; šiose sąlygose nurodoma, kokiomis aplinkybėmis galima netaikyti 7 straipsnio nuostatų, taip pat tai, kad valstybės narės privalo gauti Komisijos sutikimą planuojamoms priemonėms,
- susijusios su Europos ekonominės bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų susitarimo memorandumu dėl kai kurių aliejinių augalų sėklų, pasirašytu pagal GATT ir patvirtintu Sprendimu 93/355/EEB ⁽²⁾.

Ta pačia tvarka Komisija gali:

- nustatyti sąlygą, kad išmokos suteikiamos tik tada, kai naudojama tam tikra sėkla, kviečių atveju – sertifikuota sėkla, aliejinių augalų, kietųjų kviečių ir linų sėmenų atveju – tam tikros veislės sėkla, arba numatyti galimybę, kad išmokas suteiktų valstybės narės, laikantis tokių sąlygų,
- leisti pakeisti 8 straipsnio 2 dalyje nustatytas datas tam tikrose zonose, kuriose dėl ypatingų klimato sąlygų negali būti laikomasi įprastų datų,
- atsižvelgiant į biudžeto padėtį, leisti valstybėms narėms, taikant išlygas 8 straipsnio 1 daliai, kai kuriuose regionuose mokėti išmokas iki lapkričio 16 d., jeigu tokios išmokos neviršija 50 % išmokų už plotus ir išmokų už atskirtą žemę, tokiais metais, kuriais dėl ypatingų klimato sąlygų derlius sumažėjo tiek, kad augintojai susiduria su rimtais finansiniais sunkumais.

II SKYRIUS

10 straipsnis

1. 2000–2001 ir 2001–2002 prekybos metais išmokos už aliejinių augalų plotą apskaičiuojamos, dauginant toliau nurodytas sumas iš vidutinio javų derlingumo, kuris atitinkamam regionui yra nustatytas regionavimo plane:

- 81,74 EUR už toną 2000–2001 prekybos metais,
- 72,37 EUR už toną 2001–2002 prekybos metais.

⁽²⁾ OL L 147, 1993 6 18, p. 25.

Tačiau valstybės narės turi galimybę ir toliau nustatinėti išmokas už aliejinių augalų sėklas pagal istorinį aliejinių augalų derlingumą regione. Šiuo atveju derlingumas dauginamas iš 1,95.

2. 2000–2001 ir 2001–2002 prekybos metams pagal kultūras skirstomoms išmokoms už aliejinių augalų plotą nustatomas 5 482 000 hektarų maksimalus garantuojamas plotas (toliau – MGP), iš kurio atimama privalomai atskiriamos žemės dalis, taikoma tais prekybos metais, arba 10 %, jei tokia dalis yra mažesnė nei 10 %. Jeigu, pritaikius 2 straipsnį, maksimalus garantuojamas plotas yra viršijamas, Komisija mažina 1 dalyje nurodytas sumas pagal 3 ir 4 dalies nuostatas.

3. Jeigu aliejinių augalų plotas, kuris jau yra nustatytas kaip remtinas plotas, už kurį galima gauti pagal kultūras skirstomas išmokas už aliejinių augalų plotą, bet kuriais metais viršija MGP, Komisija tų metų bazinę sumą mažina po 1 % už kiekvieną procento punktą, kuriuo viršytas MGP. Jei MGP yra viršytas daugiau nei tam tikru ribiniu procentu, taikomos ypatingos taisyklės. Ribinio procento neviršijus, visoms valstybėms narėms bazinės sumos mažinamos vienodai. Ribinį procentą viršijus, toms valstybėms narėms, kurios viršijo V priede valstybėms nustatytus remiamus plotus, sumažintus šio straipsnio 4 dalyje nurodytu procentu, bazinės sumos papildomai mažinamos. Tačiau papildomai mažinant bazines sumas Vokietijai, jos prašymu mažinimas gali būti visiškai ar iš dalies koreguojamas pagal regioninį bazinį plotą; jei pasinaudojama šia galimybe, Vokietija nedelsdama siunčia Komisijai duomenis, pagal kuriuos skaičiuota, kiek reiktų mažinti.

Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 23 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija nustato atitinkamų mažinimų, kurie turi būti taikomi, dydį ir pasiskirstymą ir, svarbiausia, užtikrina, kad visos Bendrijos mažinimo sumų svertinis vidurkis būtų lygus tam procentui, kuriuo buvo viršytas MGP.

4. Šio straipsnio 3 dalyje minimas ribinis procentas turėtų būti 0 %.

5. Jeigu išmokos už aliejinių augalų plotą mažinamos pagal 3 ir 4 dalies nuostatas, Komisija mažina atitinkamas kitų prekybos metų bazines sumas tuo pačiu procentu, nebent tais metais nebūtų viršytas MGP; šiuo atveju Komisija gali nuspręsti nemažinti bazinių sumų.

6. Jeigu 2000–2001 prekybos metais yra viršijamas Bendrijai nustatytas MGP, 2000–2001 prekybos metais atitinkamoms bazinėms sumoms Komisija taiko 1999–2000 prekybos metais taikytą procentą, kuriuo buvo mažinamos regioninės referencinės sumos.

7. Nepaisant šio straipsnio nuostatų, valstybės narės, kuriose yra didelė rizika, kad kitais prekybos metais bus smarkiai viršytas V priede valstybei nustatytas remiamas plotas, gali apriboti plotą, už kurį atskiras augintojas gali gauti išmoką už aliejinių augalų plotą, kaip nurodyta šiame straipsnyje. Šis apribojimas yra skaičiuojamas kaip valstybės narės arba regioninio bazinio ploto dirbamosios žemės ploto procentas, už kurį gali būti skiriamos šiame reglamente nustatytos išmokos už plotą, ir yra taikomas remiamam augintojo dirbamos žemės plotui. Pagal objektyvius kriterijus šis apribojimas gali būti diferencijuojamas regioniniams baziniams plotams ir baziniams ploteliams. Valstybės narės skelbia tokį apribojimą ne vėliau kaip iki prekybos metų, einančių prieš metus, už kuriuos norima gauti išmokas už plotą, rugpjūčio 1 d. arba dar anksčiau, jeigu atitinkamoje valstybėje narėje arba jos regionuose atitinkamiems prekybos metams sėjama anksčiau nei rugpjūčio 1 d.

8. Jeigu bazinė suma pagal šio straipsnio nuostatas mažinama dėl to, kad buvo viršytas MGP, gauta suma negali būti mažesnė nei:

— 58,67 EUR už toną 2000–2001 prekybos metais,

— 63,00 EUR už toną 2001–2002 prekybos metais.

9. Saldžiųjų saulėgrąžų, sėjamų derliui, augintojams parama pagal šį straipsnį neteikiama.

10. Per dvejus metus nuo šio straipsnio taikymo pradžios Komisija pateikia Tarybai ataskaitą apie aliejinių augalų sėklų rinkos vystymąsi. Jei produkcijos auginimo galimybės žymiai pablogėtų, prie šios ataskaitos pridėdami reikiami pasiūlymai.

11 straipsnis

Atsižvelgiant į auginimo, produktyvumo arba rinkos vystymąsi, išmokų už plotą ir už atskirtą žemę sumos bei žemės, kurią reikia atskirti pagal šį reglamentą, procentinė dalis gali būti keičiamos Sutarties 37 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

12 straipsnis

Jeigu prireiktų konkrečių priemonių, kad būtų lengviau pereiti nuo dabar galiojančios sistemos prie šiuo reglamentu nustatytos sistemos, tokios priemonės yra priimamos Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

13 straipsnis

Šiame reglamente apibrėžtos priemonės yra laikomos intervencinėmis priemonėmis, kurių tikslas yra stabilizuoti žemės ūkio rinkas pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1258/1999 1 straipsnio 2 dalies b punktą.

14 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 1765/92 ir Reglamentas (EB) Nr. 1872/94 yra panaikinami.

15 straipsnis

1. Šis reglamentas įsigalioja po septynių dienų nuo jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.
2. Šis reglamentas taikomas nuo 2000–2001 prekybos metų.
3. Reglamentas (EEB) Nr. 1765/92 ir Reglamentas (EB) Nr. 1872/94 toliau taikomi 1998–1999 ir 1999–2000 prekybos metams.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1999 m. gegužės 17 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

K.-H. FUNKE

I PRIEDAS

PRODUKTŲ APIBRĖŽIMAS

KN kodas	Pavadinimas
I. GRŪDAI	
1001 10 00	Kietieji kviečiai
1001 90	Kiti kviečiai ir meslinas, išskyrus kietuosius kviečius
1002 00 00	Rugiai
1003 00	Miežiai
1004 00 00	Avižos
1005	Kukurūzai
1007 00	Grūdinis sorgas
1008	Grikliai, soros ir kanarėlių lesalas; kiti javai
0709 90 60	Cukriniai kukurūzai
II. ALIEJINIŲ AUGALŲ SĖKLOS	
1201 00	Sojos pupelės
ex 1205 00	Rapsų sėklos
ex 1206 01	Saulėgrąžų sėklos
III. BALTVMINGI AUGALAI	
0713 10	Žirniai
0713 50	Lauko pupos
ex 1209 29 50	Saldieji lubinai
IV. LINAI	
išskyrus pluoštinius linus	
ex 1204 00	Linų sėmenys (<i>Linum usitatissimum</i> L.)

II PRIEDAS

TRADICINĖS KIETŪJŲ KVIEČIŲ AUGINIMO ZONOS

GRAIKIJA

Šių regionų nomai (prefektūros)

Vidurinė Graikija
Peloponesas
Jonijos salos
Tesalija
Makedonija
Egėjo salos
Trakija

ISPANIJA

Provincijos

Almerija
Badachosas
Burgosas
Kadisas
Kordoba
Granada
Huelva
Chaenas
Malaga
Navara
Salamanka
Sevilija
Toledas
Samora
Saragosa

AUSTRIJA

Panonija

PRANCŪZIJA

Regionai

Pietūs–Pirėnai
Provansas–Alpės–Žydroji pakrantė
Langedokas–Rusijonas

Departamentai (*)

Ardešas
Dromas

ITALIJA

Sritys

Abrucis
Bazilikata
Kalabrija
Kampanija
Lacijus
Markė
Molizė
Umbrija
Apulija
Sardinija
Sicilija
Toskana

PORTUGALIJA

Apygardos

Santarenas
Lisabona
Setubalis
Portalegrė
Evora
Beža
Faras

(*) Kiekvienas iš šių departamentų gali būti susietas su vienu iš pirmiau išvardytų regionų.

III PRIEDAS

MAKSIMALŪS GARANTUOJAMI PLOTAI, KURIEMS SKIRIAMAS PRIEDAS PRIE IŠMOKOS UŽ KIETŪJŲ
KVIEČIŲ PASĖLIŲ PLOTĄ

	(hektarais)
Graikija	617 000
Ispanija	594 000
Prancūzija	208 000
Italija	1 646 000
Austrija	7 000
Portugalija	118 000

IV PRIEDAS

MAKSIMALŪS GARANTUOJAMI KIETŪJŲ KVIEČIŲ PASĖLIŲ PLOTAI, KURIEMS SKIRIAMA SPECIALIOJI
PARAMA

	(hektarais)
Vokietija	10 000
Ispanija	4 000
Prancūzija	50 000
Italija	4 000
Jungtinė Karalystė	5 000

V PRIEDAS

VALSTYBEI NUSTATYTAS REMIAMAS PLOTAS

Valstybė	(tūkst. hektarų) 2000–2001 ir 2001–2002 prekybos metams
Belgija	6
Danija	236
Vokietija	929
Graikija	26
Ispanija	1 168
Prancūzija	1 730
Airija	5
Italija	542
Liuksemburgas	2
Nyderlandai	7
Austrija	147
Portugalija	93
Suomija	70
Švedija	137
Jungtinė Karalystė	385